05/07/2023

Greek Ancestry: Οι σύγχρονοι Ιντιάνα Τζόουνς που χαρτογραφούν γενεαλογικά δέντρα από οικογενειακά στοιχεία και αρχεία Μητροπόλεων

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα / Ομογένεια / Συνεντεύξεις

Η Σπαρτιάτικη καταγωγή και υπερηφάνεια ήταν εκείνη που πείσμωσε την Carol Kostakos Petranek, την Χαρίκλεια Κωστάκου όπως είναι το όνομά της στα Ελληνικά, να αναζητήσει τις ρίζες της και να ταξιδέψει από τις Ηνωμένες Πολιτείες στην Ελλάδα.

Ο πατέρας της γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη, η μητέρα της στο **Νιου Τζέρσεϋ** και η ίδια στο Μπρούκλιν. Σήμερα κατοικεί στην **Ουάσιγκτον** και βοηθά Έλληνες να βρουν μέσα από τα **Αμερικανικά Εθνικά Αρχεία** στοιχεία για τους προγόνους τους που μετανάστευσαν στις Ηνωμένες Πολιτείες.

- **Έρευνα, Κάτια Τσιμπλάκη***

Αντίστοιχα, την ίδια έρευνα για τους δικούς της προγόνους στην Ελλάδα, πριν φτάσουν στις ΗΠΑ ανέλαβε η **Greek Ancestry,** η οποία βοηθά τους ανθρώπους να ανακαλύπτουν τις ρίζες τους, να μαθαίνουν περισσότερα για την ιστορία της οικογένειάς τους και να εξερευνούν την καταγωγή τους.

Η κ. Carol Kostakos Petranek. Φωτό:Κάτια Τσιμπλάκη

Οι πρόγονοί της Carol μετανάστευσαν το 1900 στις **Ηνωμένες Πολιτείες** από ένα χωριό κοντά στη Σπάρτη, τον Άη Γιάννη. Την έμαθαν να αγαπά την Ελλάδα μα πάνω από όλα να είναι υπερήφανη για τις Σπαρτιάτικες ρίζες της. «Είμαι βέρα **Σπαρτιάτισσα** από τους προ προ πάππους και τις προ προ γιαγιάδες μου», μας λέει. *«Το κίνητρό μου για να βρω τις ρίζες μου δεν ήταν μόνο προσωπικό. Είναι σημαντικό να μπορούμε να αποτίουμε φόρο τιμής στους προγόνους μας, στον πολιτισμό μας και στη χώρα από όπου προερχόμαστε. Ήθελα να βρω την ιστορία της οικογένειάς μου και του χωριού από όπου προέρχονταν οι πρόγονοί μου. Το κίνητρό μου δεν ήταν μόνο προσωπικό και υπόθεση της οικογένειάς μου αλλά αφορά και τις μελλοντικές γενιές».*

Η ζωή των προγόνων της **Carol,** όπως εξομολογείται, ήταν τόσο διαφορετική στα τέλη του 19ου με αρχές 20ου αιώνα στην Ελλάδα και στις **Ηνωμένες Πολιτείες**, από ότι σήμερα. «Όμως όλοι έχουμε τις ίδιες αγωνίες», λέει χαρακτηριστικά. *«Για να είμαστε εμείς και η οικογένειά μας δυνατοί, πρέπει να μάθουμε από την ιστορία των προγόνων μας. Έχουμε τόσα να μάθουμε.... Η ζωή των προγόνων μου στην Ελλάδα με αυτή στις Ηνωμένες πολιτείες ήταν διαφορετική όμως οι προκλήσεις που αντιμετώπιζαν σαν άνθρωποι ήταν ίδιες. Προβλήματα, υγείας, πως να μεγαλώσουμε τα παιδιά και τους εφήβους. Ο παππούς μου ήταν βοσκός στην Ελλάδα, ο πατέρας μου στην **Αμερική** δούλευε σε εστιατόριο, έκαναν διαφορετικές δουλειές Όμως ο κώδικας ηθικής ο ίδιος. Αυτόν πρέπει να διδάξουμε και στα παιδιά μας».*

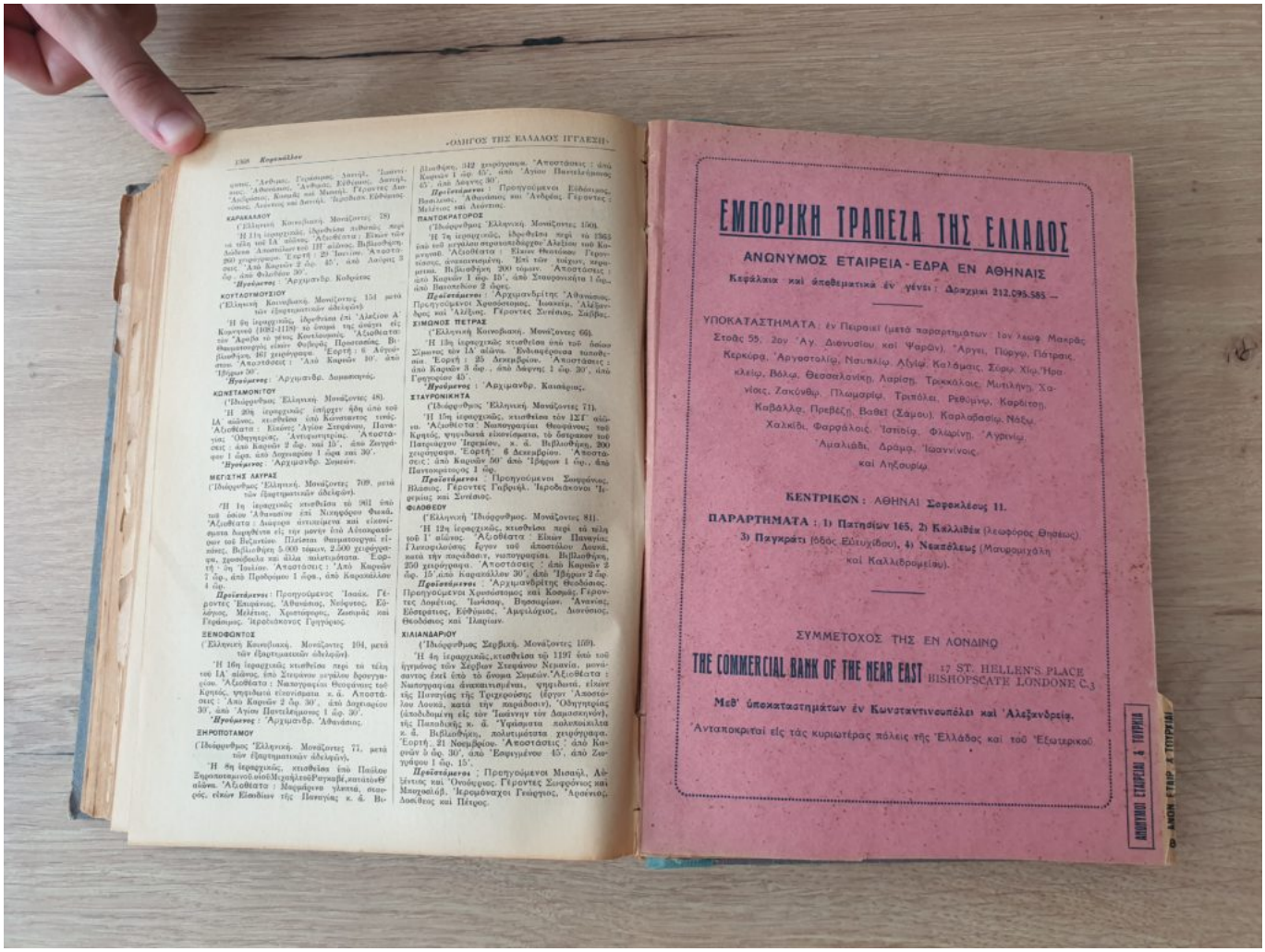

Φωτό:Κάτια Τσιμπλάκη

Μέσω του **Greek Ancestry** η Carol βρήκε τις ρίζες της. Ιδιαίτερα συγκινημένη περιγράφει τη στιγμή που βρήκε ένα συμβόλαιο του παππού μου από το 1870 το οποίο αφορούσε στο δανεισμό προβάτων από έναν γείτονά του. Οι όροι καταγράφονταν σε αυτό το συμβόλαιο.

«Μπορώ να πω στα παιδιά μου ότι η κληρονομιά μου, είναι να είμαστε δίκαιοι και να ικανοποιούμε τις υποχρεώσεις μας απέναντι στους ανθρώπους. Ο λόγος είναι η τιμή, η κληρονομιά σου», λέει.

Η αναζήτηση των προγόνων της και της ιστορίας τους ήταν μόνο η αρχή. Η Carol έχει αναλάβει να εκπονήσει και αυτή με τη σειρά της ένα σημαντικό έργο για τον Άη Γιάννη από όπου κατάγονται οι τρεις από τους τέσσερις παππούδες της. Συλλέγει ιστορικά και γενεαλογικά στοιχεία για την Άη Γιάννη, τα οποία εισάγει σε μια ιστοσελίδα ειδικά αφιερωμένη στο χωριό. Το υλικό που έχει συγκεντρώσει φτάνει σε βάθος χρόνου μέχρι το 1800.

«Είναι τόσο σημαντικό το γεγονός ότι έχουμε τόσο σπουδαία ιστορία στην Ελλάδα Και στην Αμερική έχουμε σπουδαία κληρονομιά καθώς εργαζόμαστε σκληρά. Η οικογένειά μου ήταν πρωτοπόρα. Άφησε αυτό το όμορφο χωριό και ήρθε στην Αμερική χωρίς να γνωρίζει καν τη γλώσσα. Ξεκίνησε εκ του μηδενός. Εργάσθηκε πολύ σκληρά και πέτυχε αυτό που λέμε το Αμερικανικό όνειρο. Οι προγονοί μου κατάφεραν την οικονομική ευημερία και εξασφάλισαν μια καλή ζωή και εκπαίδευση για αυτούς και τα παιδιά τους. Η Αμερική, άλλωστε οικοδομήθηκε από τους μετανάστες όλους αυτούς τους ανθρώπους που είχαν τόση δύναμη».

Από τα Εθνικά Αρχεία των Ηνωμένων Πολιτειών στην ψηφιοποίηση των αρχείων της Μητρόπολης Σπάρτης

Το πάθος και η εμπειρία της αναζήτησης στοιχείων για τους Έλληνες που έφτασαν στις ΗΠΑ, από τα Εθνικά Αρχεία των **Ηνωμένων Πολιτειών** θέλει να το μεταφέρει και στην **Ελλάδα.** Όπως μας λέει υπάρχει μια πηγή πλούτου που μένει ανεκμετάλλευτη. Πρόκειται για τα αρχεία των Μητροπόλεων που αφορούν σε γάμους γεννήσεις και θανάτους. *«Από εκεί, οι Έλληνες έχτισαν τη ζωή τους. Η Εκκλησία ήταν το κέντρο της Ελληνικής ζωής. Είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι διατηρούσαν αρχεία, όπως συνέβαινε με τη **μητρόπολη Σπάρτης** , τα οποία ψηφιοποιήσαμε. Όλες αυτές οι πληροφορίες πρέπει να σωθούν ώστε οι μελλοντικές γενιές να βρουν τις ρίζες τους και να μάθουν την κληρονομιά τους».*

Γιάννης Σβώλος: Μια ιστορία οικογενειακής λήθης η οποία εξελίχθηκε σε ένα ταξίδι ζωής

Ήταν πριν από είκοσι περίπου χρόνια όταν ο **Γιάννης Σβώλος,** αρχιτέκτονας και κριτικός κλασικής μουσικής άρχισε να αναζητά της ρίζες του. Το κίνητρό του ήταν να μάθει την ιστορία των προγόνων του. Αλλά η αναζήτηση τον οδήγησε σε ατραπούς τους οποίους ούτε και ο ίδιος φανταζόταν, με συγκινήσεις και απογοητεύσεις αλλά και απροσδόκητες εκπλήξεις. Το ταξίδι ήταν αυτό που του επεφύλαξε συγκινήσεις και ο ίδιος δηλώνει χαριτολογώντας ότι αισθάνεται σαν Ιντιάνα Τζόουνς. Και δικαίως καθώς η αναζήτηση τον οδήγησε να εντοπίζει τις ρίζες της μητέρας του από την οικογένεια των Τσουδερών να φτάνουν μέχρι τον 11^{ο} αιώνα. Από την οικογένεια του πατέρα του εντόπισε άγνωστους μέχρι πρότινος συγγενείς στον Καναδά οι οποίοι είχαν μεταναστεύσει από την Άνδρο στις ΗΠΑ στις αρχές του 20^{ου} αιώνα πριν ακόμη γεννηθεί ο πατέρας του.

Με τους απογόνους των συγγενών του κατά τη συνάντησή τους στην Ελλάδα

Αναμνήσεις από τους γονείς του, διηγήσεις από τη θεία του στα παιδικά του χρόνια, του κίνησαν το ενδιαφέρον να βρει τους προγόνους του. Και όταν εκείνη πέθανε του άφησε έναν ανεκτίμητό θησαυρό. Δεκάδες φωτογραφίες προγόνων του, γνωστών και άγνωστων. Ασπρόμαυρα στιγμιότυπα με ανθρώπους άλλης εποχής. Τα ρούχα τους και ο τρόπος ζωής διαφορετικά, αλλά τα συναισθήματα που

ήγειραν την ανάγκη για να απαθανατίσουν στο φωτογραφικό χαρτί τις χαρές και τις λύπες τους, ίδια.

Πριν από 20 χρόνια ο **Γιάννης Σβώλος** ξεκίνησε να φτιάχνει το γενεαλογικό του δέντρο μέσα από τα οικογενειακά στοιχεία που είχε στην κατοχή του. Περίπου το 2010 άρχισε να προσθέτει αυτά τα στοιχεία σε ιστοσελίδες που υπήρχαν στο διαδίκτυο. Να συνθέτει κομμάτι κομμάτι την ιστορία των προγόνων του μέσα από διηγήσεις και φωτογραφίες. Και όταν αυτή η ιστοσελίδα σταμάτησε να παρέχει υπηρεσίες, σβήστηκε και η προσπάθειά του να αναζητήσει σε βάθος χρόνου τις ρίζες του και τους μακρινούς του συγγενείς. Όμως δεν το έβαλε κάτω. Λίγα χρόνια πριν τον κορονοϊό έβαλε τα στοιχεία του σε διαδικτυακή πλατφόρμα με στόχο την αναζήτηση συγγενών του.

Οι συγγενείς του κ. Σβώλου που μετανάστευσαν στις ΗΠΑ το 1910.

Ο αλγόριθμος εντόπισε Έλληνες στον Καναδά με το ίδιο επώνυμο. «Τελικά αποδείχθηκε ότι ήταν μακρινοί απόγονοι μιας αδελφής της γιαγιάς του πατέρα μου από την οικογένεια της μητέρας του», λέει χαρακτηριστικά. Η αδελφή της γιαγιάς του πατέρα του είχε μετακομίσει το 1905 με 1910 στον Καναδά, αλλά κανείς από τους γονείς του δεν του είχε αναφέρει ποτέ την ιστορία της. Αργότερα, όταν επικοινώνησε με θείες μακρινές, επιβεβαίωσαν το γεγονός και του ανέφεραν ότι για κάποια χρόνια αλληλογραφούσαν.

Τους μακρινούς του συγγενείς τους συνάντησε πριν το ξέσπασμα του **COVID** και τους βοήθησε με τη σειρά του να βρουν το παλιό σπίτι της οικογένειας στην **Άνδρο.** Έκτοτε διατηρούν σχέσεις. Αντάλαλξαν φωτογραφίες, εμπειρίες, αναμνήσεις και πάνω από όλα το συγκινητικό ενδιαφέρον για τις ρίζες.

«Για εμένα η συγκίνηση ήταν στη συμπλήρωση του οικογενειακού δέντρου και η συνειδητοποίηση πως αυτό έχει απλωθεί και σκορπίσει στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα», λέει χαρακτηριστικά ο κ. Σβώλος. «Ήταν περισσότερο μια περιπέτεια Ιντιάνα Τζόουνς παρά ρομαντική περιπέτεια. Και είναι σημαντικό να γνωρίζει κάποιος τις καταβολές του. Καθώς τότε καταλαβαίνεις ποιος είσαι και από που έρχεσαι. Τότε ναι αυτό είναι ρομαντικό», είπε ο κ. Σβώλος απαντώντας σε σχετική ερώτηση για το κίνητρό του αλλά και για το εάν περιέχει στοιχεία ρομαντισμού η αναζήτηση των προγόνων του.

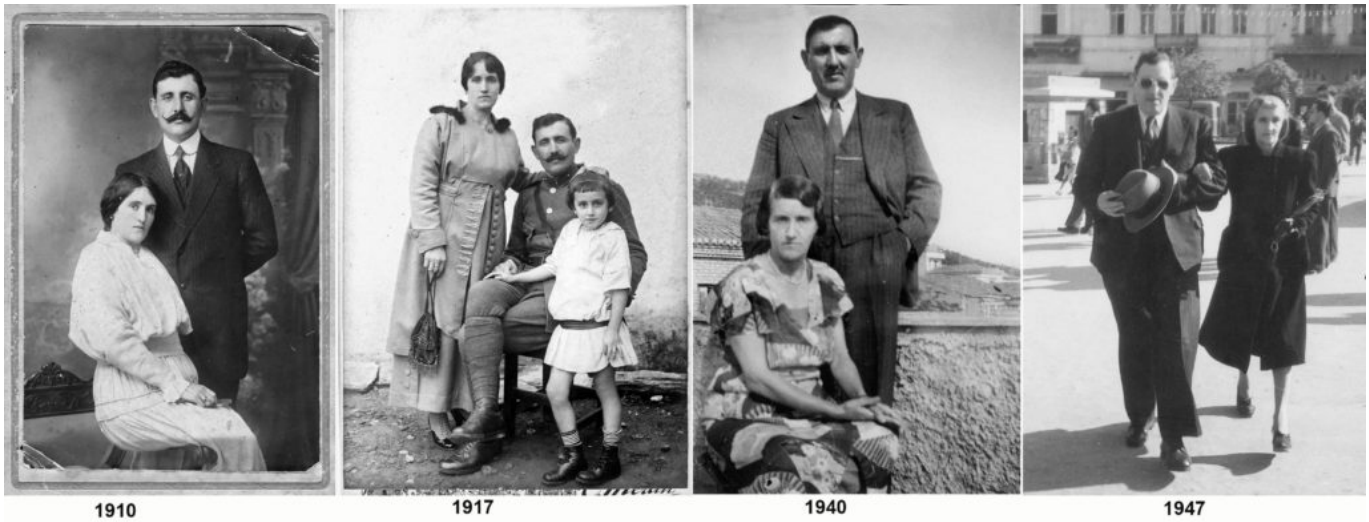

Ιωάννης Σβώλος και Μόσχα Μπίστη 1910-1947.

«Η μητέρα του πατέρα μου καταγόταν από την Άνδρο και η μητέρα μου από τη ***ν Τεγέα*** *της Τρίπολη…Δεν ξεκίνησα την αναζήτηση για τους μακρινούς συγγενείς. Οι πληροφορίες ήταν για τους κοντινούς συγγενείς, τις γιαγιάδες και τους παππούδες. Πριν από αυτούς το χάος. Και εκεί ήταν χρήσιμη η συνεργασία με το Greek Ancestry γιατί από ένα σημείο και έπειτα δεν υπήρχε οικογενειακή*

πληροφορία ούτε αφηγήσεις παρά μόνο μια φωτογραφία. Μετά κομματάκι κομματάκι ο Γρηγόρης Κόντος άρχισε να εντοπίζει στοιχεία από ληξιαρχεία για θανάτους, γάμους και σιγά σιγά συγκροτήθηκε όλο το γενεαλογικό δέντρο», λέει ο κ. **Σβώλος.**

Η κατάρτιση του γενεαλογικού δέντρου είναι μια κοπιαστική εργασία καθώς ο ερευνητής πρέπει να γνωρίζει πώς λειτουργούν τα κρατικά αρχεία. Καταλυτικό ρόλο, όπως επισημαίνει ο κ. Σβώλος, παίζει το γεγονός ότι πολλά αρχεία έχουν ψηφιοποιηθεί. Σημαντική είναι και η βοήθεια που παρέχουν σχετικές ομάδες ανθρώπων που αναζητούν τις ρίζες τους και δίνουν απαραίτητες πληροφορίες ο ένας στον άλλο μέσω διαδικτύου.

Οικογενειακή ιστορία με ρίζες στο 1200!

Το πιο ενδιαφέρον στοιχείο στην πολυετή αναζήτηση του κ. Σβώλου ήταν από την οικογένεια της μητέρας του καθώς όπως είπε, προέρχεται από την οικογένεια των Τσουδερών η οποία έχει ιστορικές καταβολές. Βρήκε μακρινούς του συγγενείς που συμμετείχαν στην **Επανάσταση της Κρήτης.** Ενώ από την ιστορία βρήκε στοιχεία για τους **Τσουδερούς** που φτάνουν μέχρι το 1200!

Στους υπόλοιπους συγγενείς του τα στοιχεία έφτασαν μέχρι τα τέλη του 18^{ου} αιώνα. Και αυτό γιατί λόγο Τουρκοκρατίας δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία, όπως μα λέει.

Πως όμως θα αξιοποιήσει το υλικό. Ο κ. **Σβώλος** θα τα μετατρέψει σε ένα ιστορικό αφήγημα στο οποίο «θα περάσει όχι μόνο τις ιστορικές πληροφορίες αλλά και τις συγκινησιακές αναγνώσεις».

Greek Ancestry: Η κινηματογραφική χαρτογράφηση του γενεαλογικού δέντρου

Δραματική ιστορία ξενιτειάς, ένα οδοιπορικό στην αναζήτηση της χαμένης οικογενειακής ταυτότητας, μια κινηματογραφική ταινία δράσης ή ένα φιλμ νουάρ; Η διαδικασία χαρτογράφησης του γενεαλογικού δέντρου, η αναζήτηση των προγόνων, του ιστορικού αποτυπώματος θα μπορούσε να είναι το σενάριο κινηματογραφικής ταινίας, αφού για τη συγκέντρωση στοιχείων που αφορούν στην καταγωγή ενός ατόμου απαιτείται εκτεταμένη έρευνα σε κρατικά αρχεία ακόμη και του εξωτερικού, συνδυασμός οικογενειακών ντοκουμέντων, αναζήτηση σε ιστορικά στοιχεία, μεράκι, χρόνος, κόπος, συνθετικός νους.

Ο κ. Γρηγόρης Κόντος. Φωτό:Κάτια Τσιμπλάκη

Η **Greek Ancestry,** μέσα από μία μεγάλη βάση δεδομένων που έχει δημιουργήσει και που αξιοποιεί σε όλο τον κόσμο, αναλαμβάνει να ξετυλίξει το κουβάρι της ιστορίας εκείνων που αναζητούν την οικογενειακή τους ταυτότητα. Ο κ**. Γρηγόρης Κόντος** είναι ο ιδρυτής της **Greek Ancestry.** Φτιάχνει γενεαλογικά δέντρα και ανακαλύπτει μαζί με την ομάδα του την ιστορία κάθε οικογένειας. Μέσα σε τρία χρόνια λειτουργίας της η **Greek Ancestry** έχει βοηθήσει περισσότερα από 250 άτομα να βρουν τους προγόνους τους. Σε αυτόν απευθύνονται κυρίως **Ελληνοαμερικανοί** που αναζητούν τις ρίζες τους και την Ελληνική τους ταυτότητα. «*Θέλουν να επανασυνδεθούν με την Ελληνική τους ταυτότητα*», μας λέει χαρακτηριστικά.

«Η Greek Ancestry είναι μια επιχείρηση γενεαλογικών υπηρεσιών· με άλλα λόγια, στόχος μας είναι να βοηθούμε τους ανθρώπους να ανακαλύπτουν τις ρίζες τους, να μαθαίνουν περισσότερα για την ιστορία της οικογένειάς τους και να εξερευνούν την καταγωγή τους. Το ταξίδι αυτό μέσα στην ιστορία μιας οικογένειας μπορεί να πάρει πολλές μορφές. Μπορεί να γίνει με μια απλή αναζήτηση στη βάση δεδομένων της ***Greek Ancestry*** *που αυτή τη στιγμή φιλοξενεί πάνω από 1,3 εκατομμύρια καταγραφές ονομάτων. Μπορεί να γίνει με την ανάλυση του* ***DNA*** *ενός ατόμου. Μπορεί όμως να γίνει και με την ανάθεση της έρευνας στην ομάδα της* ***Greek Ancestry.*** *Στην περίπτωση αυτή μάλιστα η έρευνα είναι ενδελεχής και εκτεταμένη: μελετώντας αρχειακό υλικό καταφέρνουμε να χτίσουμε συνδέσεις και να αποκαλύψουμε την ιστορία μιας οικογένειας. Αναλόγως με τον τόπο καταγωγής μιας οικογένειας, το γενεαλογικό*

δέντρο μπορεί να πάει αιώνες πίσω, στην εποχή της Επανάστασης και των ***Ορλοφικών,*** *ακόμη και ως τις αρχές του 17ου αιώνα»* λέει χαρακτηριστικά ο κ. **Κόντος.**

Φωτό:Κάτια Τσιμπλάκη

Έρευνα σε ληξιαρχεία, παλιούς καταλόγους αλλά και εξετάσεις DNA

Σε ό,τι αφορά τη διαδικασία που ακολουθεί για τον εντοπισμό οικογενειακών στοιχείων ο κ. **Κόντος** επισημαίνει εκτείνονται σε τρία επίπεδα. *«Υπάρχει καταρχάς το αμιγώς γενεαλογικό, η αναζήτηση των ονομάτων των προγόνων με στόχο την εξέλιξη του οικογενειακού δέντρου. Εδώ η έρευνα βασίζεται σε αρχειακό υλικό που είτε έχουμε ψηφιοποιήσει (π.χ. παλιούς εκλογικούς καταλόγους, μητρώα αρρένων, καταλόγους επαγγελματιών) είτε φυλάσσεται σε αρχειακούς φορείς. Το δεύτερο επίπεδο είναι το ιστορικό, το οποίο διαφέρει από το καθαρά γενεαλογικό όχι τόσο ως προς τον τύπο του αρχειακού υλικού που χρησιμοποιούμε όσο ως προς την ιστορική ανάλυση και πλαισίωση των πληροφοριών. Ένα απλό παράδειγμα, ένα προικοσύμφωνο του 1850 μπορεί να παράσχει μια πληθώρα ονομάτων για το οικογενειακό δέντρο, μπορεί όμως να φωτίσει και την ιστορία της οικογένειας, την καθημερινότητα των ανθρώπων, τις νοοτροπίες και αντιλήψεις τους: ποια ήταν η θέση της γυναίκας, τι περιουσία*

κατείχε μια οικογένεια, τι ρούχα και κοσμήματα χρησιμοποιούσαν οι γυναίκες, ποιες ήταν οι αντιλήψεις γύρω από το γάμο κλπ. Η τρίτη διάσταση της έρευνας μπορεί να είναι η γενετική. Με την ανάλυση του DNA μπορούν όχι μόνο να αποκαλυφθούν εξαιρετικά ενδιαφέρουσες πληροφορίες για την καταγωγή μιας οικογένειας, αλλά και να αναζητηθούν εν ζωή συγγενείς σε όλο τον κόσμο».

Φωτό:Κάτια Τσιμπλάκη

Κάθε ιστορία που αναλαμβάνει να διαχειριστεί κρύβει, χαρές, λύπες στοιχεία που είχαν αφεθεί στη λήθη του χρόνου.

«Κάθε υπόθεση, ακόμη και η απλούστερη, έχει κάποιο ενδιαφέρον: άλλοτε μπορεί να είναι ο απίστευτος πλούτος ή η απίστευτη έλλειψη πληροφοριών, άλλοτε μια φωτογραφία, άλλοτε περίπλοκες γενεαλογικές συνδέσεις, κι άλλοτε η συγκίνηση από μια ιστορία. Μολονότι ερχόμαστε σε επαφή με τέτοιες ιστορίες σχεδόν σε καθημερινή βάση, ομολογώ πως οι πλέον συγκινητικές και ενδιαφέρουσες είναι αυτές των οικογενειών από τη ***Μικρά Ασία.***

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΕΝ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΙ

Αὐξανόμενος -331-
Ἀριθ. Ἀποδεικτικοῦ -119-

ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1924—1925

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΑΠΛΟΥΝ

Ὁ μαθητὴς Κόντος Παῦλος τοῦ Κωνσταντίνου ἐκ Ζουλιμᾶ τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας γεννηθεὶς τῷ 1906 πατρὸς ~~ἀπομάγμου~~ ἐνεγράφη κατὰ τὸ Σχολικὸν ἔτος 1924—1925 ἐν τῷ Μαθητολογίῳ τοῦ Γυμνασίου τούτου ὑπ' αὐξανόμενον ἀριθμὸν 187 καταταχθεὶς ἐν τοῖς μαθηταῖς τῆς τετάρτης τάξεως καὶ ~~ἐφοιτήσας ἄχρις σήμερον~~. Καλῶς (7)

Τὸ παρὸν χορηγεῖται τῇ αἰτήσει τοῦ πατρός του πρὸς ὁτανδήποτε ~~ἄλλην χρῆσιν πλὴν μεταγραφῆς~~.

Διαγωγὴν δ' ἐπεδείξατο Κοσμωτάτην καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένος ὑπ' αὐξανόμενον ἀριθμὸν 256 ἐν τῷ μητρῴῳ τῶν ἀρρένων τῆς Κοινότητος Ζουλιμᾶ

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῇ 1η Ἰουνίου 1925

Ὁ Γυμνασιάρχης
Μανιγάκης

ὁ βαθμὸς τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν σχεδὸν καλῶς (5)
" " Νέων " Καλῶς (6)
" " Μαθηματικῶν λίαν καλῶς (8)

Ὁ Γυμνασιάρχης
Μανιγάκης

Φωτό:Κάτια Τσιμπλάκη

Πρόσφατα μάλιστα ψηφιοποιήσαμε αρχειακό υλικό για τους Μικρασιάτες σε συνεργασία με τα ***Γενικά Αρχεία του Κράτους****. Πέρα από τους καταλόγους προσφύγων που μπορεί κανείς να βρει στη βάση δεδομένων μας, ακόμα πιο ενδιαφέροντα είναι τα στοιχεία σε σχέση με τις περιουσίες που εγκατέλειψαν οι πρόσφυγες φεύγοντας από τις πατρίδες τους: τα σπίτια και τα χωράφια τους, τα έπιπλα των σπιτιών τους, τα ζώα τους, τα προϊόντα της γης που άφησαν στις αποθήκες τους.*

Δε θα ξεχάσω ποτέ το ημερολόγιο ενός Μικρασιάτη που διηγείται την ιστορία της ζωής του από παιδί που ήταν στην ***Παλαιά Φώκαια*** *της* ***Μικράς Ασίας*** *κι έπειτα μετανάστης στις* ***ΗΠΑ.*** *Τα σοκαριστικά νέα για τη Σφαγή του 1914 τα έμαθε από τις εφημερίδες...»*

Η Κάτια Τσιμπλάκη είναι δημοσιογράφος και μεταπτυχιακή φοιτήτρια του ΕΑΠ στις Σύγχρονες Δημοσιογραφικές Σπουδές. Η συγκεκριμένη έρευνα είναι η τελική εργασία εξαμήνου που εκπονήθηκε για το μάθημα Σύγχρονες Δημοσιογραφικές Ειδικεύσεις ΙΙ, ΣΔΣ61, υπό τον καθηγητή κ. Νικόλαο Μπακουνάκη.

****Σύνθεση κεντρικής φωτό: Κάτια Τσιμπλάκη**